

ního řádu upravují i otázku volitelnosti, jest volbu osoby nevolitelné pokládati za vadu volebního řízení, pro niž může politický úřad druhé stolice provedenou volbu zrušiti.

Ve svých námitkách také skutečně uplatňoval st-I tvrzenou skutečnost, že volba Julia H. starostou není v zájmu obce, jako moment působící na otázku jeho volitelnosti, to jest jako důvod z volitelnosti jej vylučující. Žal. úřad se v nař. rozhodnutí k názoru tomu nepřiklonil, vysloviv, že takový důvod není skutečností, která by ve smyslu řádu volení v obcích nedostatek pasivního volebního práva do obecní rady odůvodňovala. Výrok ten jest pak zcela po právu, neboť volební řád spočívá na zásadě práva býti volenu do obecního zastupitelstva, obecní rady a komisi, z níž jsou přípustny výjimky jen potud, pokud tak zákon výslovně stanovil. Že by pak byl nějaký předpis, který by vylučoval z důvodu st-Ilem uvedeného z volby obecním starostou, stížnost sama netvrdí a ani nss neshledal.

Zbývá pak již jen poslední námitka, kterou stížnost vytýká, že žal. úřad přehlédl ustanovení § 53 ob. řádu voleb. a čl. 57 instrukce k němu vydané, podle nichž má dohlédací úřad vykonávati své přezkoumávací právo, i když nedostatek volitelnosti vyjde najevo teprve později. Domníval-li se proto žal. úřad, že nemůže vyhověti námitkám, bylo jeho povinností, aby přikázal dohlédacímu úřadu přezkoumati skutkovou podstatu, aby tak dohlédací úřad mohl své povinnosti vyhověti.

Ani tato námitka není důvodná, a to již z té prosté příčiny, že v právním řádu není vůbec předpisu, jenž by úřadu, rozhodujícímu o námitkách podle § 67, ukládal povinnost, jejíž nevykonávání mu stížnost vytýká, takže odpadá zkoumati i otázku, zda by na výkon takové povinnosti, kdyby úřadu II. stolice byla uložena, příslušel voliči stíhatelný nárok.

Tím je vyčerpán celý obsah stížnosti, jež podle toho, co uvedeno, nebyla shledána důvodnou, pročež ji bylo zamítnouti.

Č. 11.179.

Pojištění pensijní. — Učitelstvo: Pojistná povinnost výpomocné učitelky a její zařazení do tříd služného.

(Nález ze dne 27. března 1934 č. 6187.)

V ě c: Anna J. v P. proti ministerstvu sociální péče o výměru pojišťovacího příspěvku.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výměrem ze 14. října 1930 prohlásila úřadovna B všeobecného pensijního ústavu v Brně Annu J., výpomocnou učitelku tehdy v N., dnešní st-lku, podle zák. o pensijním pojištění ve znění zák. č. 26/1929 Sb. v jejím zaměstnání jako výpomocnou učitelku za pojištěním povinnou od 1. září 1930 a zařadila ji na základě jejích zapo-

čitatelných ročních požitků 12.254'40 Kč do 5. třídy služného s měsíčním pojistným 120 Kč. Proti tomuto výměru podala st-lka odvolání, ve kterém namítala, že jí byly výměrem zšr-y z 1. října 1930 vyměřeny požitky na dobu potřeby, t. j. od 1. září 1930 do 30. června 1931 obnosem 10.212 Kč ročně a sluší tedy příspěvky pensijní vyměřiti z tohoto obnosu a nikoliv z obnosu 12.254'40 Kč, kterého nepožívá a dlouho ještě požívati nebude.

Výměrem z 2. února 1931 nevyhověl zem. úřad v Brně tomuto odvolání z důvodů v odpor vzatého výměru.

Nař. rozhodnutím nevyhovělo min. soc. péče dalšímu odvolání st-lky z důvodů výměru I. stolice a dodalo: Základem pro zařazení zaměstnance do některé ze služebních tříd podle § 4 pens. zák. jsou úhrnné roční služební požitky zaměstnancovy. Mezi ně dlužno zahrnouti ve smyslu odst. 2 cit. § veškeré přídavky ke služnému, ať má na ně zaměstnanec smluvní nárok, nebo ať se poskytují dobrovolně. Takovým přídavkem je v daném případě i náhrada, resp. odměna, jež přísluší výpomocnému učiteli podle § 3 odst. 5 zák. č. 104/1926 Sb. v případě propuštění jeho ze služeb. St-lce podle tohoto zákonného ustanovení příslušel vzhledem k době jejího působení (od 1. září 1930 do 30. června 1931, t. j. 10 měsíců) po skončení její služby 20% přídavek z celkové odměny (10.212 Kč), kterou za svého působení obdržela, což činí 2.042 Kč 20 h. Dlužno tedy za roční služební požitky st-lčiny považovati souhrn roční odměny 10.212 Kč a 20%ního přídavku shora zmíněného, tedy částku 12.254 Kč, jak správně v nař. rozhodnutí bylo uvedeno.

Proti tomuto rozhodnutí čelí stížnost, o níž uváženo takto:

Podle § 4 odst. 1 zák. z 21. února 1929 č. 26 Sb., podle něhož je spornou věc posuzovati, zařadí se pojištěnci k účelu pojištění podle svých ročních služebních požitků do 11 tříd služného. Odst. 2 cit. § ustanovuje, co je do služebních požitků zahrnouti. V odst. 3 je pak v první větě stanoveno, že pevné požitky jest stanoviti částkou vypočtenou po celý rok, ve druhé větě pak stanoveno, jak stanoviti je požitky proměnlivé.

Žal. úřad vyslovil v nař. rozhodnutí, že služební požitky st-lčiny tvoří souhrn roční odměny 10.212 Kč a 20% přídavku, který st-lce jako výpomocné učitelce podle § 3 odst. 5 zák. č. 104/26 vzhledem k době jejího působení příslušel. Tento 20% přídavek zahrnuje žal. úřad ke služebním požitkům podle § 4 odst. 2 zák. č. 26/29 Sb. a počítá jej z 10.212 Kč. Dospívá tak k ročním služebním požitkům 12.254 Kč a tím k zařazení st-lky do 5. třídy služného.

Stížnost vytýká, že žal. úřad při zjišťování ročních služebních požitků st-lčiny ve dvojím směru nepostupoval správně a má proto zařazení, jak se stalo nař. rozhodnutím, za nezákonné.

Především tvrdí stížnost, že žal. úřad nesprávně stanovil první složku těchto požitků, totiž roční odměnu 10.212 Kč. Stížnost připouští sice, že zšr v Brně poukázala st-lce výnosem z 1. října 1930 odměnu ve výši 10.212 Kč, ale byla to odměna roční. Poněvadž st-lka učila jen 10 měsíců, nebyla jí odměna ta vyplacena celá, nýbrž jen kvota odpovídající 10 měsícům, tedy jen 8.510 Kč, t. j. 10×851 Kč. Proto má

stížnost za to, že není správné, jestli žal. úřad při výpočtu požitků st-lčíných při první složce, totiž roční odměně, vycházel z částky 10.212 Kč a nikoli jen z částky 8.510 Kč.

Tato námitka stížnosti je však mylná. Jak již svrchu uvedeno, stanovena je v odst. 3 § 4 zák. č. 26/29 zásada, že pevné požitky jest stanoviti částkou vypočtenou po celý rok. Že tato složka je pevným požitkem není vůbec popíráno a právem by popíráno býti nemohlo. Ale pak žal. úřad právem ve smyslu první věty odst. 3 § 4 zák. č. 26/29 nepřihlédl k tomu, že st-lce tyto pevné požitky fakticky nebyly vypláceny po celý rok, nýbrž jen po 10 měsících a stanovil ji částkou vypočtenou pro celý rok, t. j. $851 \text{ Kč} \times 12 = 10.212 \text{ Kč}$. Po té stránce je tedy stížnost bezdůvodná.

Stížnost obrací se však také proti výpočtu druhé složky, totiž proti 20% přídavku, který st-lce podle § 3 odst. 5 zák. č. 104/26 příslušel. Stížnost tvrdí, že žal. úřad neprávem vypočítává jej z 10.212 Kč, ježto st-lce přísluší jen částka, rovnající se 20% celkové odměny, kterou jako výpomocná učitelka obdržela za svoje nepřetržité působení. Za to, ježto mohlo trvati a trvalo 10 měsíců, mohla obdržeti jen 8.510 Kč; 20% z 8.510 Kč je pouze 1.702 Kč a nikoli 2.042 Kč, jak je počítá žal. úřad.

V tom je dáti stížnosti za pravdu, neboť zákon č. 104/26 skutečně stanoví, že oněch 20% vypočítává se z odměny, kterou výpomocný učitel obdržel za svoje poslední nepřetržité působení, tedy z toho, co mu za dobu tu fakticky bylo vyplaceno, nikoli z toho, co mu v dekretu jako roční služné bylo přirčeno. Zahrnul-li tedy žal. úřad do služebních požitků st-lčíných místo 1.702 Kč, na něž jediné podle § 3 odst. 5 zák. č. 104/26 mohla míti nárok, 2.042 Kč, není to ve shodě se zákonem. Ježto pak souhrn obou složek (odměny) 10.212 Kč a 1.702 Kč (20% přídavku) činí jen 11.914 Kč, je zřejmo, že zařazení do V. třídy, jež podle § 4 odst. 1 zák. č. 26/29 předpokládá služební požitky nad 12.000 Kč, je nezákonné.

Č. 11.180.

Církevní věci. — Řízení před nss-em (Slovensko):
I. * Řím.-kat. biskup na Slov. je legitimován stěžovati si k nss-u do rozhodnutí referátu min. škol. v Bratislavě, jímž byl odepřen souhlas s ustanovením duchovního ve veřejné duchovní správě. — II. Nedostatek státního občanství a »důvody politické« jako důvod pro neudělení souhlasu státní správy s ustanovením duchovního.

(Nález ze dne 28. března 1934 č. 5267.)

V ě c: Dr. Pavel J. v T. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty o souhlas státní správy kultové s ustanovením duchovního ve veřejné duchovní správě a o kongruu.